

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De grauitate peccati ex parte Maiestatis diuinæ, & vilitatis propriæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

II. *Altitudo* seu sublimitas, & singularum poenarum dictarum enormitas, quæ ex eo colligenda, quod singula peccanti vel adimant inæstimabile bonum, vel accersant inæstimabile malum in tempore & æternitate, ut patet per singulas discurrendo.

III. *Longitudo* est earundem, vel diuturna in hac vita, vel æterna in altera duratio.

IV. *Profunditas* est incomprehensibilitas infinitæ iustitiæ Dei, qui infinitè est misericors & iustus, tam severe unicum peccatum tot poenis æternis castigantis, & quidem infra condignum. O inæstimabilem peccati gravitatem, & peccatoris tam facile id committentis fatuitatem! O immensam Dei tam longanimiter te hucusq; tolerantis, ad poenitentiam inuitantis, à tot præservantis vel liberantis benignitatem! &c. Ut supra.

VI. *De gravitate peccati ex parte Maiestatis diuina, & vilitatis propria.*

I. PECCATOR in quouis peccato mortali præponit creaturam Creatori. Hic expende, quàm indignum sit homuncionem vilissimum, qui ex limo quoad

quoad corpus formatus, ex nihilo
quoad animam creatus, ex se nihil est,
nihil boni naturæ vel gratiæ habet, ni-
hil potest, nihil scit, nihil vult facere,
nihil facit ex se, absque peculiari diui-
no concursu ac præsidio, excepta sola
peccati malitia, cuius ipse auctor est,
præponere, aut momentaneam aliquã
voluptatulam, aut temporale lucel-
lum, aut inanem gloriolæ umbram,
aut meram propriæ voluntaris libidi-
nem, Deo suo summo, infinito, inæsti-
mabili bono, idum eligit potius eum
offendere, eiusque gratiam & amicitiam
perdere, quàm carere fucata illa futili-
que, quàm in creaturis aucupatur, vo-
luptatula, idque tam temerè, reluctan-
te conscientia, cum tam manifesto æ-
ternæ salutis periculo. Quanta illa est
dementia? quoties hanc incurristi, tot
peccata graua committendo, tot in-
super venialia deliberatè superadden-
do, quibus si non postponitur Creator
creaturæ, saltem minus diligitur amo-
re creaturæ! O quàm meritò perennè
lacrymarum profluuiò hæc iniuria
Deo tuo illata foret eluenda! quanta
cura etiàm in minimis peccatis euitan-
dis adhibenda? Affectus excitandi,
constritio, horror peccati, zelus com-

missa expiandi, committenda praecauendi, feruore spiritus omnia compensandi.

II. Peccans grauitèr deliberatè, Deum contemnit, & legem eius aeternam pessundat Vbi expende, quanta sit proteruia, hominem vnum infinita penè vilitatis, fragilitatis, inscitiae, malitiae, abominabilitatis, tam impudenter, & quidem deliberatè, audere se erigere contra Deum conditorem suum infinita Maiestatis, potentiae, sapientiae, bonitatis, amabilitatis, eum flocci pendere, impie que spernere amore vilissimae creaturae: sanctissimam eius aeternamque legem, normam omnis rectitudinis & sanctitatis pessundare malle, quam nefariae suae voluntati & cupiditati refragari. Quanta illa proteruia creaturae vilissimae, quae caeteris collata creaturis, minima penè earum est portio, audere tantam iniuriam inferre creatori, omnes omnium creaturarum perfectiones eminentissimè in se continenti, cui collatae omnes creaturae, etiam possibiles simul sumptae, nihil sunt, cum finitum ad infinitum nullam habeat proportionem? Vnde rectè Isaias: *Omnes gentes, quasi non sint, & quasi nihilum & inane reputatae sunt ei.*
Br.

Isa. 40.

Et Sapiens : *Tanquam momentum statera, sic est ante te orbis terrarum, & tanquam gutta roris antelucani, qui descendit in terram.* Affectus ijdem repetendi.
III. Peccans mortaliter petit iugulum ipsius diuinæ Maiestatis, nam quantum in se est, vellet Deum peccata sua non scire, nec posse, nec velle punire, ac proinde non esse infinite sapientem, potentem, bonum, iustum ac sanctum; & consequenter Deum non esse Deum, cum is per essentiam sit infinite sapiens, potens, bonus, iustus & sanctus. Quousque progreditur inestimabilis peccati malitia? Quam merito detestanda, deploranda, ac deinceps summa contentione præcauenda tanta infania? Affectus ijdem.

Sap. xii.

De gravitate peccati ex parte benignitatis diuinæ, & ingratitude nostræ.

VII.

I. **Q**uovis peccato, maximè graviori, ingratarum se exhibet homo æternæ Sanctissimæ Trinitatis erga se dilectioni, quâ decreuit, ab æterno, eum tot tantisque naturæ, gratiæ, gloriæ donis ornare, quot quantisque:

K 6.

tisque: